

بسم الله الرحمن الرحيم

آگاهی‌های حقیقی برای مدیران، سرپرستان و مربیان ورزش

اصغر حقیقی (مدرس دانشگاه و دانشجوی دوره دکتری)
مصطفی حقیقی (کارشناس ارشد تربیت بدنی)

انتشارات
گیج علم

انتشارات گنج علم

آگاهی‌های حقوقی برای مدیران، سرپرستان و مربیان ورزش

نویسندگان: اصغر حقیقی - مصطفی حقیقی

ویراستار: سعید طاووسی

صفحه آرا: سمیرا کایدی

طراح جلد: مریم مظفری

ناشر: گنج علم

چاپ اول: زمستان ۹۷

تعداد کپی: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۸۵-۶۵-۶

بها: ۲۶۰۰۰ تومان

نشانی: شیراز، چهارراه ۱۵ خرداد، ابتدای خیابان قصردشت،

کوچه ۱، پلاک ۱

تلفن: ۰۷۱۳۲۳۰۴۰۱۷

آدرس سایت: www.gpub.ir

ایمیل: Ganjelmpub@gmail.com

«کلیه حقوق چاپ و نشر برای ناشر محفوظ است.»

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه	:	حقیقی، اصغر، ۱۳۴۵ - Haghigh, Asghar
عنوان قراردادی	:	ایران، قوانین و احکام
	:	ran. Laws, c
عنوان و نام پدیدآور	:	گاهی برای حقوقی مدیران، سرپرستان و مربیان ورزش / اصغر حقیقی، مصطفی، ۱۳۷۰
مشخصات نشر	:	شیراز: گنج علم، ۱۳۹۸
مشخصات ظاهری	:	۱۴۶ ص.
شابک	:	978-602-6085-65-6
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	مدیران ورزشی -- ایران
موضوع	:	Athletic directors -- Iran
موضوع	:	ورزش -- مدیریت -- قوانین و مقررات -- ایران
موضوع	:	Sports administration -- Law and legislation -- Iran
موضوع	:	ورزش -- قوانین و مقررات -- ایران
موضوع	:	Sports -- Law and legislation -- Iran
شناسه افزوده	:	حقیقی، مصطفی، ۱۳۷۰ -
شناسه افزوده	:	Haghigh, , Mostafa
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۸ ج۷۱۸ / KMHA۴۸
رده بندی دیویی	:	۳۴۴/۵۵۰۹۹۰۲۶
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۶۵۶۸۰۰

فهرست مطالب

پیشگفتار.....	۱
مقدمه.....	۵
فصل او: نگاهی کلی به حقوق ورزش.....	۵
تعریف حق.....	۲۰
شرع و تربیت بدنی.....	۲۲
اختیار قانونی مدیران ورزش در تنبیه ورزشکاران.....	۲۲
حقوق مدنی.....	۲۳
تعلل در آموزش‌های ورزشی و پیامدهای آن.....	۲۴
حقوق ورزش.....	۲۵
مفهوم عملیات ورزشی از دیدگاه حقوق.....	۲۷
حقوق ورزشی تماشاگران.....	۳۰
نقش مقررات ورزشی در مسئولیت جزایی ورزشکاران.....	۳۳
فصل دوم: مسئولیت ورزشی از منظر قانون.....	۳۷
حاکمیت ضوابط قانونی بر مقررات ورزشی.....	۳۷
مسئولیت‌های قانونی در ورزش.....	۳۸
تعریف مسئولیت.....	۳۹
تعریف مسئولیت مدنی و مبنای آن.....	۴۳
مسئولیت مدیران ورزشی در برابر ورزشکاران.....	۴۶
آموزش‌های ورزشی و پیامدهای قانونی ناشی از تعلل در آن.....	۵۰

فصل سوم : مراقبت‌های ایمنی و حقوق ورزش ۵۷

مراقبت از ورزشکاران در فعالیت‌های ورزشی ۵۷

حضور در محل فعالیت لازمه مراقبت از ورزشکار است ۵۸

ایمنی تجهیزات و لوازم عمومی ورزش ۶۶

مکان ورزشی و خطرات آن‌ها ۶۷

توصیه‌های ایمنی برای اماکن ورزشی ۷۰

فصل چهارم : بیمه ورزشی و مسئولیت حقوقی ۷۵

بیمه حوادث در ورزش ۷۵

بیمه ورزشی ۸۰

بیمه مسئولیت مدنی ورزشی ۸۲

انواع بیمه مسئولیت مدنی ورزشی ۸۴

فصل پنجم : پدیده دوپینگ و قوانین حقوقی آن ۹۵

دوپینگ در حقوق ورزشی ۹۵

تعریف داروهای غیرقانونی (دوپینگ) ۹۷

فصل ششم : وظایف داوران از منظر حقوق ورزش ۱۰۷

بررسی وظایف داوران ورزشی از دیدگاه حقوق ورزش ۱۰۷

تشریح وظایف داوران ۱۰۸

جلوگیری از اجرای حرکات و فنون خطا ۱۱۲

وظایف داوران نسبت به ورزشکار مصدوم ۱۱۲

۱۱۳.....	مصلحت جامعه و نظم عمومی.....
۱۱۳.....	نگاهی گذرا به وظایف مهم داوران.....
۱۱۴.....	مسئولیت حقوقی و کیفری داوران.....
۱۱۵.....	آئین نامه کمیته داوران.....

۱۱۹.....	فصل هفتم: خشونت در ورزش و حقوق آن.....
۱۱۹.....	خشونت ورزشی.....
۱۲۲.....	خشونت مرزی.....
۱۲۴.....	خشونت مجرّمه.....
۱۳۳.....	فهرست منابع.....

www.ketaboo.ir

پیشگفتار

قانون اساسی مهم‌ترین سند حقوقی کشور است و هیچ قانون یا نهادی در کشور مشروعیت نخواهد داشت مگر این که به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم مشروعیت خود را از قانون اساسی گرفته باشد. قانون اساسی متشکل از مجموع قواعد و مقررات کلی است که شکل حکومت، سازمان عالی قوای سه‌گانه و ارتباط آن‌ها را با یکدیگر، حقوق و آزادی‌های افراد را در مقابل دولت، زبان، دین، حقوق اتباع، اقتصاد، امور مالی و سایر مسائل حیاتی و بااهمیت را مشخص می‌نماید و امور کم‌اهمیت‌تر را به ترائین عادی واگذار می‌کند.

قانون اساسی جمهوری ایران در (بند سوم) اصل سوم صراحت دارد که دولت جمهوری اسلامی این وظیفه است برای نیل به اهداف مذکور در اصل (دوم)، همه امکانات خود را برای امور زیر به کاربرد: این ماده دارای شانزده بند می‌باشد که در بند سوم آن آمده است: «آرزش، ورزش و تربیت‌بدنی رایگان برای همه، در تمام سطوح و تسهیل و تعمیم آموزش عالی»

با دقت در مفاد قوانین فوق نتایج زیر قابل درک است:

۱. در قانون اساسی ایران از تربیت‌بدنی یا ورزش به صراحت یاد شده است و این نشانه‌ی جایگاه بسیار مهم ورزش در میان اساسی‌ترین نهادهای کشور است؛ به عبارت دیگر ورزش به آن درجه از اهمیت رسیده است که بر فائزین اساسی یعنی مهم‌ترین سند حقوقی کشور در جایگاه اساسی‌ترین نهادهای کشور قرار گرفته است.

۲. در قانون اساسی ایران دولت موظف شده و اختیاری در رد یا قبول ندارد. در قانون اساسی ایران دولت موظف است همه امکانات خود و نه بخشی از آن را به کار گیرد. قانون اساسی مجموع قواعد و مقررات کلی است اما کلی‌گویی نیست. نباید فراموش کرد که گفتیم قواعد و مقررات کلی است.

۳. در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ورزش در عرض آموزش و پرورش قرار دارد نه در بطن و یا طول آن و این بدان معناست که ورزش از نظر اهمیت در نیل به اهداف دولت نقشی مستقل و حیاتی دارد و بخشی از آموزش و پرورش نیست.

۴. قرار دادن تربیت بدنی و ورزش در ردیف آموزش و پرورش و آموزش عالی نشان می‌دهد که از دیدگاه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، ورزش یک نهاد فرهنگی برای نیل به هدف تربیت انسان است و نه یک نهاد مادی و مجموعه‌ای از حرکات بدنی.

۵. رایگان بودن برای همه و در تمام سطوح تأکید دیگری بر آن است که این وسیله حیاتی باید به سهولت‌ترین روش برای برومندی نسل جوان به کار گرفته شود، زیرا تربیت بدنی و ورزش وسیله‌ای برای برومندی است و خود هدف به حساب نمی‌آید.

۶. آنچه روشن است این که وضع قوانین در هر کشور بر اساس نیازها و واقعیت‌های عینی آن کشور صورت می‌گیرد و آوردن و علاقه‌ی شدید هزاران نفر در کشور به‌خصوص نسل جوان به تربیت بدنی و ورزش به‌طور قطع و در حدی نیازهای کلان کشوری را به بار می‌آورد و به این نیازها باید وضع قوانین، مقررات و اساسنامه‌ها در راستای قانون اساسی کشور که از تربیت بدنی نام برده است، پاسخ داده شود. شاید عقیده وضع‌کنندگان قانون اساسی کشور بر این بوده است که معارف در تناسب با تربیت بدنی و ورزش در اولویت است و امنیت ملی در تناسب با معارف ارجحیت دارد. باز سؤال پیش می‌آید که اگر قانون اساسی کشور بر اساس نیازها (که این نیازها به‌طور قطع باید اولویت‌بندی هم شده باشند)، وضع شده است، پس کدام یک از این اولویت‌ها تابه‌حال تحقق پیدا کرده است؟ آنچه ورزش و تربیت بدنی را نسبت به سایر نیازها برجسته می‌کند و به آن اولویت

می‌بخشد وجهه‌ی بین‌المللی آن است. ورزش در سطح بین‌المللی افتخار می‌آورد،
به سربلندی ملل می‌افزاید، و نیز در شناسایی ملل نقش ویژه‌ای دارد.

www.ketab.ir